

JUSTITISMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. februar 2012
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mette Kjølby Miller-
Harris
Sagsnr.: 2011-732-0001
Dok.: 327431

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om en særskilt straf for identitetstyveri og identitetssvindel (B 3), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. januar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om en særskilt straf for identitetstyveri og identitetssvindel (B 3) fra Folketingets Retsudvalg:

”Man har i den norske straffelovs § 190 a en særskilt straffebestemmelse om fængselsstraf i indtil 2 år for identitetssvindel og –tyveri mm.. I forbindelse med 1. behandlingen af B 3 den 17. januar 2012 udtalte SF’s ordfører, Anne Baastrup, at en sådan særskilt bestemmelse ikke vil harmonere godt med dansk strafferetlig tradition, som ifølge hende på dette punkt adskiller sig fra den norske. I forbindelse med debatter om en særskilt straffebestemmelser om identitetstyveri fra før regeringsskiftet i oktober 2011 har SF’s daværende retsordfører, Karina D. Lorentzen, støttet tanken om en særskilt dansk straffelovsbestemmelse bl.a. med henvisning til Norges og at norsk ret minder om den danske. Vil ministeren redegøre for sin vurdering af forskelle og ligheder i tradition og praksis i Danmark og Norge mht. til sådanne særskilte straffebestemmelser i forhold til specifikke kriminalitetsformer? Og vil ministeren i forlængelse heraf redegøre for, hvad de norske erfaringer med at indføre en særskilt bestemmelse med strafferammeangivelse vedrørende identitetssvindel har været i forhold til antal sigtelser, domfældelser m.v.?”

Svar:

1. Indledningsvis bemærkes, at en sådan samlet redegørelse for forskelle og ligheder mellem norsk og dansk strafferetlig tradition og praksis, som efterspørges i spørgsmålet, i givet fald vil kræve indhentelse af et omfattende og tidskrævende bidrag fra de norske myndigheder, som ikke vil kunne nås inden for fristen for besvarelse af spørgsmålet.

Justitsministeriet har allerede af den grund ikke fundet anledning til at udarbejde en sådan samlet redegørelse.

2. Når det gælder de norske erfaringer med en særskilt kriminalisering af identitetstyveri mv., kan der henvises til Justitsministeriets besvarelse af 16. januar 2012 af spørgsmål nr. 1092 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, der er vedlagt en udtalelse fra det norske justitsministerium om de norske erfaringer med bl.a. efterforskning og forebyggelse af identitetstyveri.

Som det fremgår af den nævnte udtalelse, blev der i december 2010 indført en særskilt bestemmelse om identitetstyveri i den norske straffelov. Efter bestemmelsen (§ 190 a) straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år den, der

uberettiget sætter sig i besiddelse af en andens identitetsbevis, eller optræder med en andens identitet eller en identitet, som er let at forveksle med en andens identitet, med forsæt til at opnå uberettiget vinding for sig selv eller en anden eller påføre en anden tab eller ulempe. Medvirken straffes på samme måde.

Det fremgår af udtalelsen, at bestemmelsen alene har været anvendt i ganske få sager, siden den trådte i kraft. Det fremgår endvidere, at identitetstyveri også efter norsk ret i vidt omfang vil falde ind under andre bestemmelser i den norske straffelov, herunder om dokumentfalsk og bedrageri.

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende beslutningsforslaget, hvor spørgsmålet om en særskilt kriminalisering af identitetstyveri er nærmere omtalt.